En vandrande världsdel.

(Ur en artikel av C. N. Carleson i Social-Demokraten.)

Termer slitas ut eller modifieras till sin betydelse och förutsättningar och begrepp revideras. Gentemot folk, stater och förhållanden i Östasien ha vi sett ett par årtionden totalt förändra vår uppfattning. Plötsligt, men ingalunda oväntat för dem, som minnas revolutionen i Kina för fjorton år sedan, är samma land åter skådeplats för tilldragelser, vilkas betydelse i avseende å återverkningar i Europa och Amerika vi åtminstone kunna ana.

Låt oss se tillbaka trettio år för att finna omvälvningens rötter. År 1895 tvangs Kina att taga sitt första obligationslån i Europa för att betala krigsskadestånd till Japan. Det öppnade fältet för europeisk spekulation, och bräschen i "den kinesiska muren" hade slagits av en nation inom Kinas egen kulturkrets. Redan dessförinnan hade en stark utvandring över Stilla havet föranlett Förenta Staterna att medels särskild lagstiftning reglera "gul" immigration. — — —

Denna restriktionspolitik, kränkande för de östasiatiska kulturfolken, har bedrivits vid sidan av en flerårig, av de flesta stora stater omhuldad kapital- och kommunikationsinvasion i Kina och under tävlan och avund mellan samma makter. Till dato ha 25,000 km. järnvägslinjer koncederats. De garantier, som därvid avtvingats regeringen i Peking, äro så beskaffade, "att de måste framkalla allvarliga politiska rolligheter", yttrar helt nyligen en fransk kännare av förhållandena. Psykologiska misstag vid kapitalinvestering har stegrat kinesernas naturliga misstroende. Den första järnvägen byggdes redan år 1865, ett par mils sträcka från Shanhai till Wooting; opinionen tvang då myndigheterna att demolera banan. År 1881 byggdes banan Tientsin—Kaiping. Så följde 1890-talets nederlag mot det i industri- och rustningar kraftigt växande Japan, vid sekelskiftet kommo boxarupproret och stormakternas ockupation av Tientsinoch Peking. För tjugufem år sedan befann sig Kina på sin lägsta nivå av förnedring, svaghet och beroende, utlämnat som det var åt koncessionsgamarna. Den största järnvägslinjen sträckande de sig in i hjärtat av Kina, är linjen Hankow—Kanton. Koncession å den söktes redan år 1906 av fransmän och engelsmän, men frånsnappades av tyskarna, vilka dock numera äro ur spelet. Sedan kommo amerikanarne med anspråk på bytet. Omsider bildade samtliga konkurrenter ett "Consortium", som emitterade tvenne lån, det ena avsett för banbygget, det andra för exploatering av Mandschuriet med dess rika gruvor. Då blevo ryssar och japaner ursinniga över detta "intrång" i en landsdel, som de betraktade som sin gemensamma "intressesfär".

Låt oss stanna här ett ögonblick. Mellan 1906 och 1911 skedde det materiella genombrott, som förde Kina ut på "det sluttande plan" varifrån ingen återvändo gives. Den politiska revolution, som år 1911 störtade Mandschudynastin och förvandlade Kina till ett slags federativ republik, var en naturlig följd och verkan av de hårda stötarna utifrån sedan början av 1890-talet. Efter revolutionen stegrades oerhört, såsom vid alla revolutioner, Kinas lånebehov. Då inträdde även Japan och Ryssland i "konsortiet", som garanterade det stora s. k. "sexmaktslånet". Officiellt upplöstes konsortiet år 1913, året innan världskriget utbröt, men koncessionerna bevarades med anlitandeav kinesiska "bulvaner".

Världskriget med alla dess jordskred och rubbningar har mäktigt påverkat även tingens utveckling i det inre av fjärran österns stater och nationer och gjort Stillahavsproblemet än mer komplicerat och aktuellt än det var år 1914, då ännu Tyskland fanns kvar som kolonimakt i dessa nejder. Trots förlamning av produktionskrafterna i hela världen under krigsperioden finnas nu i Kina inemot 10,000 kilometer färdigbyggda järnvägslinjer, och under de tolv åren från år 1910 till år 1922 har handeln på Kina vuxit från ett totalvärde av 814 miljoner taels till 1,600 miljoner taels d. v. s. nära fördubblats. Siffran är särskilt anmärkningsvärd för ett så övervägande agrarisk land och avspeglar tydligt en raskt växande industrialisering och kommersialisering av det kinesiska samhället. Särskilt gäller detta om provinserna kring de stora flodernas nedre lopp och vid kusterna. Vid denna omvandling är det ett komplett misstag att föreställa sig kinesen såsom passiv och européen, amerikanaren och japanen såsom de enda aktiva faktorerna. Kinesiska handelsbus behärska kandisockerhandeln och tobaksexporten i holländska Indien. Posttrafikens stegring långt inne i belägg för denna ekonomiska revolution, vilken, enligt samma orsakskedja som redan för ett sekel sedan i Europa alstrar en självmedveten och känslig "nationalism". Verkningarna härav förspörjes i dagens oroliga tillstånd, som närmast har föregätts av de häftiga inbördesfäjderna mellan norden och södern, mellan arméchefer och provinsguvernörer. Då jättestrejker och främlingsbojkott nu framträda som nya drag i situationsbilden, bör även erinras om att ovan citerade franska auktoritet framhåller, att "kulin icke heller längre är så behovslös som man brukar föreställa sig". Utanför Kina och i länderna strax intill förstå dessa kinesiska arbetare numera att taga ordentligt betalt för sitt arbete. I California och holländska Indien, vid de amerikanska järnvägarna och i fabrikerna både organisera de sig och använda sin organisation för att höja sina löner och rycka upp i jämbredd med de vita arbetarna. Det är allt sammanlagt symptom, som böra beaktas även därför att en kinesisk arbetarbefolkning, som lyckas höja sin levnadsstandard, även i framtiden kan stegra den kinesiska marknadens absorption och sålunda gynna till sist allt europeiskt och amerikanskt arbete inom de stora exportindustrierna.

Dessa sociala och ekonomiska drifkrafters återverkan på den kontrovers, som uppgives stå i "främlingshatets" tecken och sannolikt även så gör i fråga om vissa nationer, är emellertid det moment, som utgör ögonblickets allmänna samtalsämne. Samma hat åtföljes av vad som benämnes "bolsjevikhotet i Kina". Det väldiga riket har under årens lopp blivit rätt hårt kringskuret. Mongoliet, Tibet, Sukiang (kinesiska Turkestan) ha frigjort sig. Junnan, Setschaan och Kwang stå på tröskeln till oberoende. Nu återstå 18 provinser lydande omedelbart under den relativt svaga centralregeringen jämte Mandschuriet och området kring Peking, som bildar en särskild enklav i förbundsrepubliken ungefär som Washington och Columbiadistriktet i Förenta Staterna. Trots alla beskärningar återstår av det forna imperiala Kina en kinesisk stat med 4,900,000 kv.-kilometers areal o. 400 milj. invånare — således ett oerhört operationsfält för utländsk "penetration", som Kinas folk nu vill själft reglera genom sina egna institutioner och lagar och utan ett förödmjukande påhäng av en exterritorialrätt, som kan jämföras med de nu upphävda s. k. "kapitulationerna" i Turkiet.

I Nordkina förefaller situationen tämligen dunkel och förvirrad. Av de ofta omnämnda folk- och arméledarna Tojang-tsao-lin och Feng-yu-Hsiang påstås den förre stödja sig på Japan mot Maskwa, den senare däremot vara vunnen för det växande ryska inflytandet. För ögonblicket sägas de hålla ihop i syfte att stödja under krisen Pekingpresidenten Tuan-Schi-Jui. Klarare låta sig aktionslinjerna urskiljas i Sydkina. Från Kanton, där den för en tid sedan avlidne Sun-Yat-Sens propaganda och organisatoriska geni tycks ha skapat en massrörelse enligt europeiska begrepp, sprider sig oavlåtligt norrut hans s. k. "Kumingtangparti", sammansatt av arbetare och studenter och tydligt och öppet gynnat av Soviet-Rysslands emissarier. Sun-Yat-Sens förbindelser med ryssarna äro känd aoch konstaterade, och det lider intet tvivel, att först Joffe och sedermera Karaschaw från den ryska ambassaden i Peking med skicklig hand — såsom rysk diplomati merändels haft i Asien — opererat de senare åren fram till den nu pågående, omfattande arbetsnedläggelserna i de europeisk-amerikansk-japanska handelsemporierna och fabrikerna; av strejkerna beröras särskilt de japanska textilfabrikerna söder om Shanghai. I Kanton utvecklas en livlig verksamhet av en ay Sun-Yat-Sens lärjungar, en "bolsjevikisk agitator", såsom han benämnes, vid namn Tjen-ta-sin. Redan i aug. 1923 antogs på en studentkongress i denna Kinas andra stad en resolution, som kan betraktas som Kumingtangpartiets aktionsprogram. Den upptog följande punkter: Front mot "makterna", mot utländska lån, mot koncessioner och mot internationell finanskontroll; dessutom — en passus som visar att Moskwa sannolikt hållit i pennan — bojkott mot engelska och amerikanska varor i syfte att därigenom förmå England och Amerika att upphöra med sina östasiatiska eskadrars visiter i de kinesiska hamnarna; slutligen krävdes formellt erkännande av Sovjet-Ryssland. När denna resolution behandlades och antogs, gjorde Sun-Yat-Sen följande för situationen ytterst karaktäristiska uttalande: "Turkiet, den sjuke mannen", sade han, "är nu stormakternas vederlike. Om vårt Kina i yttersta östern rör på sig liksom Turkiet, så skulle det uppnå lika mycket som detta folk".

Det är vad som sker nu. Kina rör på sig. Men hur förändrat på tjugufem år. Icke mer en i grund och botten reaktionär resning såsom "boxarupproret" var. Nya tider ha ingjutit en ny anda.

GIN PILLS
FÖR
NJURLIDANDE.

Smärtor i ryggen och länderna,—lumbago, huvudvärk, grumliga smärtfulla urinkastningar äro säkra tecken på njurlidande. Använd Gin Pills. 50 cents pr. ask hos alla druggister och medicinhandlare.

National Drug & Chemical Company of Canada Ltd.
Toronto, Canada.

VAD EN ÖPRÄST KAN FÅ VARA MED OM.

Åtta sjömil nornordost från Färösunds norra gatt ligger den lilla fläck av världen, som kallas Gotska Sandön. Där den ligger långt borta i ensamt majestät, en ofruktbar och så gott som obebodd liten sandö, är det inte mången förunnat att nalkas dess stränder och ströva omkring i dess egenartade natur.

Det är dåligt beställt med både hamnar och bryggor och ankarplatser, och därför har det hänt mer än en gång, att en planerad lustfärd till den avlägsna, egendomliga ön måst inställas på grund av att ett plötsligt inträffat blåsväder i hög grad kommit att försvåra möjligheterna att sätta iland de många skådelystna, som drömt om att få se den underliga ön.

Men en år det, som aldrig får tveka att göra resan över det upprörda havet. Det är den lilla öbefolkningens själasörjare, som ett par gånger om året beger sig från sin församling för att under en eller ett par dagar i öbornas dimminutiva tempel predika samma gamla, men evigt nya evangelium, och för att verkställa sådana kyrkliga förrättningar som vigslar och dop. Mestadels har det varit kyrkoherden på Färö eller hans ämbetsbroder i Rute, som haft uppdraget att sörja för Sandöbornas andliga väl, men någon gång har det också varit en prästman i Visby.

I årets julhälsningar till församlingarna i Visby stift skildrar prosten S. J. Stengård i Hejde en resa, som han under sin kyrkoherdetid på Färö företog till Sandön i slutet av augusti månad 1890. Skildringen ger en god bild av de besvärligheter, som kunna möta Sandöbornas själasörjare, varför vi här nedan efter tidningen "Gotlänningen" göra ett par utdrag ur densamma. Om resan till Sandön var ej mycket att säga. Men hemresan, som anträddes den 28 aug., blev värre. Om denna berättar förf.:

"Under det man frukosterade i fyrmästarebostaden sistnämnda dag vid 8-tiden, kom ett bud från skepparen är kuttern att nu, om vi ämnade oss under dagen till Färö, vore lämpligt att avgå genast. Och gamle fyrmästaren som även ämnade sig över till Färö svarade: 'Skepparetimman skall man aldrig låta gå ifrån sig', varför vi så fort vi kunde begåvo oss ombord. Vinden var då nordost, men gick snart under ett mörkt hotande moln i norr över mot nordväst. Den 'kulare' även mer och mer i; havet upprördes alltmer till den grövsta sjö och antog en grågrön färg, till dess en cyklon under nordvästlig vind kom virvlandeoch fräsande fram och hotade att vilja omsvept och uppsluka vår lilla farkost, där vi lågo omkring 2 sjömil västvart om Sandön. Cyklonen slet och ratschade det undersatta storseglet på en gång mitt itu på samma gång även kompassen i dess låda kastades av stormen överbord, och jungmannen snavade mot 'luckkarmen' och klöv ena ögonbrynet, varur blod började forsa. Situationen var högeligen betänklig och hotande.

Långa stunder låg farkosten djupt nere mellan skyhöga, fräsande störtsjöar och brott och än vräktes den upp på dess toppar, under det att en och annan sjö spolade in över däck, varigenom jungmannen under tiden kunde då och då få en hand full med vatten och något så när skölja rent det bloddrypande ögonbrynet.

Av ljud hördes intet annat än stormens tjut och vågornas dån; men vad man tänkte och vilka suckar dessa tankar frammanade och uppsände till Honom, som är Herren över liv och död, behöver jag väl icke här nämna.

Helt plötsligt avbryts tystnaden bland de ombord varande med ett rop från fyrmästaren i lastrummet: 'Har Bogren (kutterns befälhavare) något specialkort över Ryska skären', medan han befarade, att vi ej kunde uppnå Sandöns sydöstra fyrstation, antagande, att vi för längesedan länsat förbi nämnda plats, och voro på väg till nämnd askärgård. Sedan Bogren nekande besvarat fyrmästarens oroliga fråga, tycktes allt hopp om räddning vara för oss uteslutet, och den gamle fyrmästaren, som under 40 års tid ofta företagit resor mellan meromnämnda öar, påstod sedermera, att han aldrig förut varit utsatt för ett dylikt hemskt och livsfarligt resväder. Men när nöden är som störst plägar hjälpen vara som närmast.

Under det fyrmästaren och även vi andra misströstade om räddning, hördes från jungmannen, som stod stöddjande sig mot masten, och kunde skymta blott med en aögat, då kuttern lyckats sträva sig upp på toppen av en störtsjö — med kraftig förhoppningsfull stämma: 'Bogren, se upp! land förut'. Då kvicknade fyrmästaren åter till, då han hörde detta, där han låg nere i lastrummet, och när båten fick en friare utsikt, kände fyrmästaren, som stack huvudet upp genom lastrumsluckan, väl igen den gamla kära kusten vid Sandön och nu blev frågan, att kunna arbeta sig omkring förutnämnda Tärnudden för att få smulare vatten på öns östra sida. Vi hade alltså icke hunnit länsa förbi Sandön utan lyckades uppnå östra kusten därav, och från ett ställe där, varest vi funno en något tryggare landningsplats, kastade Bogren ankaret och under rätt äventyrliga besvärligheter fick fyrmästaren först komma i land, och fick fara hem på skjuts; och därefter landstego vi övriga resenärer, och anlände på den svårfarbara vägen vid 12-tiden på natten till norra fyrstationen".

Först på lördagsmiddagen kunde resan åter anträdas. Kuttern låg till en början och "dajsade" i stiltjen, men så friskade vinden i, himlen blev mörk, dyster och hotande, och i ett nu hade man stormen över sig och häftiga regnbyar kommo allt oftare. Efter en svår natt, varunder man icke visste, om farkosten befann sig utanför Ekeviken eller Tälleviken, lyckades skepparen dock nå land vid Gåsemoraläningen frampå morgonen. Vid halv 10-tiden nådde kyrkoherden hemmet, fick byta om sina genomsura kläder och stod kl. 10 i kyrkan för att förrätta gudstjänsten.

Det måtte vara gott virke i sådana Herrens tjänare!

RÅD FÖR MÄN om förebyggande och botande hemma av kroniska, nervösa sjukdomar, njur och blåssjukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit, Mich.

Upprop till Allsvensk Samling.

Av Dr. L. P. Bergström.

Män och kvinnor av svensk härkomst, låtom oss fira Gustav Adolfsminnet på ett värdigt sätt! Låtom oss på allt sätt stödja och bedriva arbetet för bevarandet av svenskt språk, svensk odling och kultur bland svenskar och svenska avkomlingar i Winnipeg och för övrigt i hela Canada! Låtom oss genom samverkan med den svenska tidningspressen samt svenska organisationer, kyrkorsamfund, hjälpföreningar och sångarförbund sträva för att uppnå detta stora mål! "Enighet ger styrka", säger ett ordspråk, och om vi alla samlas omkring svenskhetens standar, skall segern bliva vår.

Gradmätaren på ett folks kultur är dess förhållande till sina fosterländska minnen. Kunna vi nu berömma oss av att tillhöra ett av världens älsta kulturfolk, så låtom oss visa det i handling genom att förena oss omkring våra förfäders hugstora minnen och påminna oss deras betydelse för samtid och eftervärld. Ett sådant är minnet av konung Gustav Adolf, om vilken historien vittnar, att han vid Breitenfeld räddade trosfriheten för hela den civiliserade världen.

Den 6 november samlas icke blott i Sverige utan även i andra protestantiska länder tusentals män, kvinnor och barn för att på ett passande sätt fira hans livsgärning. Och för att landsmännen här i Winnipeg skola kunna vara med, har lutherska kyrkans ungdomsförening anordnat en värdig minnesfest sagda dag kl. 8 på kvällen och inbjuder vänligen vårt folk till denna fosterländska sammankomst.

Tal, sång och musik av särskilt goda förmågor komma att presteras vid tillfället och efter programmets utförande inbjudas alla de närvarande till en social underhållning med förfriskningar i kyrkans undervåning för att göra varandras beskantskap och uppväck aintresse för våra fosterländska minnen.

"SVENSKARNA I AMERIKA".

Band I. A. B. Historiska Förlaget, Stockholm. Red. Karl Hildebrand och Axel Fredenholm. — Pris: resp. $6 och $8.

En ny bok om svenskarna i Amerika! Med en viss skepsis öppnar man detta nya tillskott till den redan imponerande samlingen "Amerikaböcker", som sett dagens ljus. De flesta av de opus, som hjälpsamma hemmasvenskar förärat oss, göra en sannerligen allt annat än glad. Efter några månaders "grundliga studier" här, ha vederbörande rest hem fulla av intryck och upplevelser — och så till julen ha vi haft en Amerikabok till. Som förmodligen fått en strykande åtgång, på hemmamarknaden om ej här.

"Svenskarna i Amerika", av vars tvenne volymer den första i dagarna utkommit, utgör ett glädjande undantag. Det är ett verk, som säkert kommer att fylla ett verkligt behov, såväl här som i Sverige, behovet nämligen av en tillförlitlig, omfattande och levande skildring av svenskarnas liv och strävanden här i landet. Man behöver ej bläddra långt i boken, förrän man märker, att till grund för arbetet ligger en ärlig vilja och en uppriktig strävan att teckna en trogen bild av svenskfolkets insats på amerikansk jord. Uppställning, ämnesbehandling, språk, och tekniskt utförande lämna knappast något övrigt att önska. Skildringen vilar på vetenskaplig grundval, men är ändock populärt hållen, varför boken torde kunna användas lika väl som historisk upplagsbok i ett bibliotek, som vid läsning i mångtusen hem såväl här som i "gamla landet".

Arbetet utgör resultatet av många medarbetares samfällda ansträngningar — många välkända svensk-amerikanska namn förekomma på listan — men verkets enhetlighet lider icke härpå, detta tack vare att det redaktionella arbetet lagts i säkra händer.

Efter några inledande partier om svenskarna förr och nu — en skildring som torde uppskattas särskilt av svenskar här i landet, som ej varit "hem" på många år — följer själva huvudteckningen av svenskarnas insats på denna kontinent alltifrån nordmännens dagar fram till vår tid. Vi få följa "Kalmare Nyckel" på resan över havet 1638, se hur de första Delaware-svenskarna hade det, göra bekantskap med framstående svenskar i äldre tider, läsa om deras insats i Amerikas kultur, krigshistoria, etc.

Sedan vi fått en inblick i den svenska kulturen i Amerika fram till mitten av 1800-talet, komma vi till ett par artiklar, där skildringen avkastat historiens skepnad och fått livets färg. Det är då vi följa emigranterna på färden över havet, gråta med dem vid avskedet, äta ur deras matsäcksknyten och glädjas, då från "clipper-fartygets" reling Amerikas kust blir synlig vid horisonten. Det är en levande skildring och man kan ej undgå att tänka sig, vilket mäktigt filmens epos skulle kunna framskapas av dessa detaljer under en Sjöströms en Stillers hand. "Hur svenskarna trängde fram i det nya landet" är ej mindre intressant, helst som i skildringens väv finnas insprängda scener ur vardagslivet, som ge liv och färg åt det hela. Detta gäller särskilt de följande bägge bidragen, den första en skildring av nybyggarens mödor och besvärligheter av red. Skarstedt, den andra om Maine-kolonins anläggande av förre minister Thomas. Professor Helge Nelsons statistiska avhandling om svenskar och svenskbygder i Nordamerika utgör ett värdigt och följdenligt slut på volymen, som i förbigående sagt är rikt illustrerad och gediget uppställd.

Priset är i betraktande av verkets gediga halt moderat.

New York den 18 sept. 1925.

Edgar Svenson.

(Till ovanstående recension vilja vi foga upplysningen att vi ännu ej sett bokverket "Svenskarna i Amerika", i det förlagets representant sänt hit endast ett s. k. provhäfte. Om vi framdeles få se själva boken, få vi förmodligen anledning att säga mera om detta tvivelsutan intressanta arbete. Tilläggas kanske bör att mr. Svenson, vars omdöme vi med nöje publicera, icke är förlagets representant. — Red.)

EN INBILLAD ÄREKRÄNKNINGSKASUS INFÖR SKVALLERPRATRÄTTEN I FNÖSKEBY.

För S. C. T. av Laurentius.

Utifall att det skulle hitta på och finnas de som inte veta var Fnöskeby är beläget så kan jag stå till tjänst med den upplysningen, att Fnöskeby är beläget öster om solen och väster om månen någonstans i periferien mellan nordpolen och ekvatorn. I den tiden det begav sig hade Fnöskebyborna den populära tidningen Sveluriska Spegelbladet som trycktes och utgavs i den upplysta staden Lurminös, ty de voro tidningsläsande kulturmänniskor som ville ha reda på händelsernas gång. Och om det ibland var någon artikel från Fnöskeby så läste de den med speciellt intresse. Först läste de den som den var och sedan läste de emellan raderna vad de helst önskade hitta på. En och annan roade också både sig själv och andra med att svänga till något opus för publikation i bladets brevavdelning ibland. En av de s. k. skrivgalna som kunde svänga ihop något riktigt "piffigt fiffinemang" som Kajsa på Stortåbacken uttryckte sig på ett kaffemöte i förfjol, var Tolfen Fjortanson. Och eftersom händelserna i Fnöskeby emellanåt voro av slik beskaffenhet att de rent av lockade honom att skriva så kunde han ibland inte avhålla sig ifrån att låta pennan löpa. Men han ville inte stoltsera med sitt namn inför allmänhetens mångfaldiga blickar utan han föredrog att begagna sin egenhändiga signatur Kanaljus Fjäderknäpp. En dag uppenbarade sig en berättelse i bladets brevavdelning som handlade om två herrar som hette Blinkfyr och Slammerbrak, vilka skaffat sig trallevatten och supit sig pirum och agerat bullermakare och trott sig vara duktiga bjässar tills de fallit ikull och somnat. Detta opus var undertecknad av Romula Feffelins Hustru. Men i artikeln fanns det ingen som helst antydan om i vilken landsända den blivit skriven. Det nämndes heller ingenting om vart någonstädes i den stora vida världen den skildrade händelsen skulle ha hänt. Antagligen har sådant hänt lite varstans. Men i Fnöskeby fanns det ingen som hette Blinkfyr och ingen heller som hette Slammerbrak och inte fanns där heller någon Romula Feffelins Hustru, så berättelsen ifråga kunde ingalunda handla om några Fnöskebybor. Men hur det var så råkade det inte bättre än att det fanns Fnöskebybor som kände sig i trängande behov av att nödvändigt vilja taga åt sig. "Ty", sade de, "det stämde så alldeles precis in på oss just så som vi burit oss åt, så att när vi läste den där skildringen så var det ackurat som att spegla sig i sina egna bedrifter". Och alldenstund de inbillade sig känna igen sig själva så gåvo de sig blankpolerade sjutton fioler på att det måste ha varit Tolfen Fjortonson i Fnöskeby som varit framme och agerat pennfäktare bakom Romula Toffelins Hustrus täckmantel. Och hur saken i belysning av sådana omständigheter dryftades så kommo de slutligen till den uppfattningen att den där skildringen måste uppfattas såsom varande en ärekränkning för dem som kände sig i behov av att vilja taga åt sig. Och så kom saken att behandlas med pukor och trumpetar under blixtrande månskensbelysning inför skvallerpraträtten i Fnöskeby. Men meningarna i skvallerpraträtten voro delade. Somliga hade vådligt roligt åt saken och påpekade det urkomiska i att nödvändigt vilja spegla sig i ett tidningsopus och tillägna sig bilden för att tillförsäkra sig det tvivelaktiga nöjet att få anledning känna sig ärekränkt av det man behagade kalla sin egen spegelbild. Men somliga resonerade som så att alldenstund skildringen var så naturligt träffande att det måste finnas de som kände sig föranlåtna att nödvändigt vilja spegla sig i densamma för att få anledning taga åt sig, så skulle den som misstänktes för att ha skrivit skildringen ifråga dömas att mista sitt medborgerliga förtroende i kvallerpraträtten i Fnöskeby. Men somliga gapskrattade åt ett slikt resonnemang och skvallerpraträttens behandling av saken uppläste i ett oredigt sammelsurium och Fnöskebyborna togo ihop i en ring och dansade runterikring och trallade och sjöngo:

Trevliga Fnöskeby, Tjong fallera,
Tjong fallera!
Bort med allt huvudbry, Tjong fallilali, trallallahi!
Månen är full ibland, sprider sitt sken i vårt land.
Tjong fallilali, Tjong fallilali, trallallahi!

Han var värre. Två hemkomna beväringsmän delgiva varandra sina erfarenheter från krigarlivet.

— Du må tro, säger den ene, att våran korpral va' en jäkel te' å kunna ge hals. När han komdera giv akt var det så hela marken darra.

— Äh, de va väl ingenting, genmäler den andra. När den korpral, som vi hade ropte "halt" så va de ackurat så klocka stanna i västficka på en!

Gynna våra annonsörer.

Han fick. Frun (som kommer hem): — Har slaktarn ringt upp?

Jungfrun: — Ja då!

— Ja, men jag gav en allt svar på tal!

— Vad sade Stina då?

— Dra innerst in i Helsingland, din förbaskade fähund! sa' ja'. Å de ä' fru Nobelfedt själv som talar, så du vet då', jädrans drulle, sa ja'.

25 CENTS

Klipp ut detta och sänd det med 25 cents i frimärken eller silver, så vill jag sända er

QVINNAN och HEMMET

med två bilagor, Mönstertidning och Vårt Bibliotek, portofritt i 3 månader, om ni ej nu är prenumerant, och tillika sända er 6 sandbakelseformar, portofritt som premie. Qvinnan och Hemmet är den enda illustrerade kvinnotidskrift på vårt språk i Amerika. Drag nytta av detta speciella tillbud nu och insänd strax. Tillskriv

Mrs IDA HANSEN,
Qvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Sänd ett brevkort till mig och jag vill tillsända er gratis provnummer.

4/4

Dessa så mycket efterfrågade formar för bakning av våra favoritkakor — sandbakelser, äro pressade av bästa tin 1 tum djupa och 3 tum i diameter.

PATENTER

Trade Marks—Copyrights

Fetherstonhaugh & Co.

Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building.
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG

Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar

Dr. Anna Elvira Northrup
Osteopatisk läkare.
Graduerad från ,American School of Ostepathy. Praktik å A. S. C. Hospital 1915—16.
Telefon 3026.
Allmän praktik i sjukdomar för kvinnor och barn.
Mottagningstid: 9—12; aftnar och kvällar enligt överenskommelse.
922 Main St. No. Moose Jaw, Sask.

Elever
FIOLSPELNING
mottagas av
Violinisten
JOHN O. NORRHAGEN
Telefon: N 0650. Studio rum 613.
Winnipeg Piano Co., Bldg.
Snett emot Eatons.
WINNIPEG, MAN.

A. B. C.
STAMP SHOP
191 Portage Ave., E.
WINNIPEG, MAN.
UTLÄNDSKA FRIMÄRKEN KÖPAS OCH SÄLJAS.

Mottagningstid: 10—12; 2—5 e. m.
Andra tider enligt överenskomst.
Kontorstel.: R2 194. Residenstel.: R1 194.
DR. B. L. GULLEKSON,
Chiropractor.
Kontor: 2:a vån., Star Store Blk.
WETASKIWIN, ALTA.

Prenumerera på Svenska Canada-Tidningen

VANCOUVER ANNONSER

CAFE SWEDEN
Bästa svenska matställe i Vancouver.
Förstklassig svensk mat till billigaste pris.
319 MAIN ST. (Nära Hastings) E. JOHNSON, Ägare.

PRENUMERATIONER Å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN 251 Hastings St. E
JOHN GREEN 205 Caroll St.

SKANDINAVER
äro alltid välkomna till
MRS. ANNA RUNER
311 Pender Street East, Vancouver.
Rena och trevliga rum, gott bemötande och god betjäning.

CENTRAL HOTEL
Största och populäraste skand. hotell.
Varmt och kallt vatten i varje rum.
42 Cordova St. E. Vancouver, B.C.

Svenska Böcker
ROMANER.
SKÖNLITTERATUR.
TIDSKRIFTER.
e. t. c. e. t. c.
Begär prislista.
Scandinavian Outfitters
182 S. ALGOMA ST.
Port Arthur, Ont.

KOMMISIONÄRER:
THE LAKE SIDE ICE CREAM PARLOR.
KENORA, ONT.
The Scandinavian Bookstore,
246 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET
Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, så som svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).
M. A. Ericius Medical Institute
684 Union Avenue, New York
Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ
giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.
Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av
Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PIANOSTÄMNING
utföres
fackmässigt av undertecknad.
25 års erfarenhet i Canada o. U.S.A.
S. CARSON
755 Lipton St.
Tel.: A 3736 A 6634

SKANDINAVISK URMAKARE OCH OPTIKER.
OSKAR LANDEN
131 Marion St. St. Boniface
WINNIPEG.
Alla sorters ur och klockor repareras omsorgsfullt och billigt under full garanti. Landsortsorders expedieras fermt.

Köp era Angbåtsbiljetter genom P. M. Dahl's Steamship Agency.

DENNA VINTER
CANADIAN—PACIFIC
Järnväg - Ångbåt
till
GAMLA LANDET
JULSEGLINGAR

Dec. 5	MONTROSE	Liverpool	
" 10	MELITA	Cherbourg-Southampton-Antwerp	
" 11	METAGAMA	Greenock (Glasgow)	Liverpool
" 16	MONTCLARE	Liverpool	
" 23	MONTNAIRN	Greenock (Glasgow)	Liverpool

SPECIELLT TÅG till Båtplatsen å W. Saint John
Från Winnipeg kl. 10 f. m. dec. 8 och 13 i förbindelse med S.S. Metagama och S.S. Montclare.
GENOMGÅENDE SOVVAGNAR FÖR ANDRA SEGLINGAR.

Tidig Anmälan Försäkrar Utvalda Ackommodationer
För fullständiga upplysningar och reservationer fråga vilken som helst agent av
CANADIAN PACIFIC